Δραματουργική Μονογραφία: Η Σύνθεση Μύθου και Ψυχροπολεμικής Γεωπολιτικής στο "Άσε τη Μαμά — Να Πετάξει στο Φεγγάρι"

1. Εισαγωγή: Το Πλαίσιο της Σύγκρουσης (Βερολίνο 1989)

Το έργο τοποθετείται στην καρδιά μιας ιστορικής ανωμαλίας: το Βερολίνο του 1989, λίγο πριν την πτώση του Τείχους. Αυτή η χρονική στιγμή λειτουργεί ως το οριακό σημείο όπου η γεωπολιτική πραγματικότητα συναντά την οντολογική κατάρρευση. Σε αυτό το μεταίχμιο, το Τείχος συμβολίζει το ρήγμα όχι μόνο μεταξύ Ανατολής και Δύσης, αλλά και μεταξύ της παραδοσιακής τραγικής δομής και της σύγχρονης εμπειρίας.

Ως αναλυτές, οφείλουμε να εκλάβουμε τους έξι χαρακτήρες όχι ως κοινούς θνητούς, αλλά ως «Έξι Βρικόλακες, ημι-πουδραρισμένους» (Six VAMPIRES, semi-powdered). Πρόκειται για οντότητες της «μετα-ιστορίας» που κατοικούν στο "Medea Studio", ένα ανθρωπολογικό εργαστήριο όπου η ζωή της Γλαύκης διερευνάται μέσω της μεθόδου της «πρόβας» (rehearsal). Αυτή η βρικολαικική φύση τους εξηγεί το «άσβεστο Πεπρωμένο» (unquenchable Fate) που τους αναγκάζει να αναπαράγουν το τραύμα του μύθου μέσα στα συντρίμμια του Ψυχρού Πολέμου. Η πτώση του Τείχους καθρεφτίζει την πτώση των παραδοσιακών ηρωικών προτύπων, μετατρέποντας την τραγωδία σε μια ατέρμονη τελετουργία επιβίωσης.

2. Μυθολογικά Επίπεδα: Μήδεια, Ιάσονας και Ιοκάστη

Η στρατηγική επικάλυψη των αρχαίων μύθων στο σύγχρονο δράμα λειτουργεί ως ένας μεγεθυντικός φακός για τη διαχρονική σκληρότητα. Το έργο μπολιάζει τον Ευριπίδη με τη βιαιότητα της ψυχροπολεμικής πραγματικότητας, θολώνοντας τα όρια μεταξύ μνήμης και παραίσθησης.

Η Μήδεια διασπάται στα πρόσωπα της Σαλαχανού και της Δανάης. Η Σαλαχανού, ως Πόντια μετανάστρια, ενσαρκώνει τη «μάγισσα» που ξεριζώθηκε, έχοντας διαπράξει τη φρικτή πράξη της εγκατάλειψης των παιδιών της σε ένα χοιροστάσιο — μια σύγχρονη παραλλαγή του φόνου του αδελφού. Παράλληλα, ο μύθος του Ιάσονα αποδομείται μέσω του Φοίβου, ο οποίος κρατά ως ειρωνικό φετίχ το «λούτρινο δάχτυλο» (plush finger) του Ιάσονα Κλεάνδρου της Κομμαγηνής, αναφορά που συνδέει την αρχαιοπρέπεια του Καβάφη με τον ευτελισμό της σύγχρονης σκηνής.

Το πλέγμα του Οιδίποδα και της Ιοκάστης εισβάλλει προκλητικά, με τη Γλαύκη να προτείνει τη μετονομασία του έργου σε «Γκρίζα Ιοκάστη», υπονοώντας μια αιμομικτική ρίζα που καταργεί τη γραμμική συνέχεια του χρόνου.

Συγκριτική Ανάλυση Μυθολογικών Προτύπων

Κλασικό Μυθολογικό Πρότυπο,"Παραλλαγή του Έργου (""Άσε τη Μαμά"")"
Ιάσονας,Φοίβος / Περσέας: Ο «Professor» και ο οικονομικός χορηγός.
Μήδεια,Δανάη: Η αξιωματικός της Stasi και τραγική ηθοποιός.
Η Μήδεια της Μνήμης,Σαλαχανού: Η Πόντια μετανάστρια που κρέμεται ανάποδα στο πηγάδι.
Γλαύκη,"Γλαύκη: Ερμαφρόδιτη δημιουργός, η πηγή της «φλόγας»."
Ιοκάστη,Δανάη: Η μητέρα-ερωμένη («Γκρίζα Ιοκάστη»).
Άρμα του Ήλιου,Scrapped School Bus: Το λεωφορείο που καλύπτει το πηγάδι.

3. Ο Χώρος ως Καταλύτης: Το Τείχος και το Εργαστήριο Κεραμικής

Η σκηνογραφία αποτελεί μια οντολογική δήλωση. Το εγκαταλελειμμένο εργαστήριο κεραμικής λειτουργεί ως «φρέαρ» μνήμης κάτω από τη σκιά του Τείχους.

- **Το Τείχος ως Οντολογικό Φράγμα:** Το Τείχος δεν χωρίζει μόνο κράτη, αλλά και πτυχές της ψυχής. Η Δανάη, ως αξιωματικός της Stasi, κινείται μεταξύ Ανατολής και Δύσης, καταργώντας την έννοια του ασφαλούς συνόρου.
- **Το Κορινθιακό Φρέαρ (Το Πηγάδι):** Στο κέντρο δεσπόζει το πηγάδι, που λειτουργεί ως WC και αποχέτευση. Εκεί, η **Σαλαχανού κρέμεται ανάποδα από το αριστερό της πόδι** , μια εφιαλτική εικόνα της Μήδειας που επιβίωσε του μύθου της. Η «ένωση των υπονόμων» Ανατολής και Δύσης υποδηλώνει μια κοινή, βρώμικη μοίρα.
- **Το Λεωφορείο και ο Αετός:** Το σαραβαλιασμένο σχολικό λεωφορείο μετατρέπεται σε ένα εξευτελισμένο «άρμα του Ήλιου». Δίπλα του, η οδική πινακίδα **"WOMAN'S COMA — 595 MONTHS"** ορίζει τον χρόνο της πρόβας της Δανάης. Ο ταριχευμένος αυτοκρατορικός αετός στο γραφείο του Φοίβου συμβολίζει την παγωμένη εξουσία που απαντά μόνο με σιωπή.

4. Χαρακτήρες και Ψυχολογικές Μεταμορφώσεις

Η διανομή των ρόλων βασίζεται σε μια «εμπειρική έρευνα» που διαλύει την προσωπικότητα του ηθοποιού.

- **Φοίβος: Ο Χειριστικός Δημιουργός.** Πρώην ηλεκτρολόγος που «κάρφωσε» την ίδια του την αδελφή στις αρχές για να εξασφαλίσει την «Έδρα της Τραγωδίας». Λειτουργεί ως "Professor" και "Pimp Daddy", κατασκευάζοντας την πραγματικότητα μέσω ενός μαγνητοφώνου.
- **Δανάη: Η Τραγική Ηρωίδα της Stasi.** Διχασμένη ανάμεσα στις «γαλόνια του Ταγματάρχη» (Major's stripes) και τα «γαλόνια της Μητέρας» (Mother's stripes). Η ασθένειά της αντικατοπτρίζει την κατάρρευση του σοσιαλιστικού ιδεώδους.
- **Γλαύκη: Η Ερμαφρόδιτη Επαναστάτρια.** Χρησιμοποιεί το **κηρύκειο (caduceus)** για να «ξύσει τα οπίσθιά της» ενώ φοράει σιδερογροθιές, καταλύοντας κάθε ιερότητα.
- **Ρεξ: Ο Εθνικοσοσιαλιστής.** Μαθητής του Φοίβου, ενσαρκώνει τον εξτρεμισμό, συνδυάζοντας σβάστικες και τη μουσική των Doors ("L.A. Woman").

Κρίσιμα Αντικείμενα-Σύμβολα Χαρακτήρων

- **Φοίβος:** Μαγνητόφωνο, Λούτρινο δάχτυλο, Φλοράλ φόρεμα (τελική μεταμόρφωση).
- **Γλαύκη:** Σιδερογροθιά, Κηρύκειο, Μαύρη μάσκα.
- **Ρεξ:** Ξιφολόγχη, Μαύρες μπότες, Binder με σβάστικα.
- **Δανάη:** Στολή Stasi (Military skirt), Περίστροφο, Τάμπουρλο.

5. Η Avant-Garde Ανατροπή της Παραδοσιακής Τραγωδίας

Η αποδόμηση της φόρμας κορυφώνεται υπό το **«Λύκειο Φεγγάρι» (Wolf Moon)** , έναν τελετουργικό χρόνο που επιβάλλει τη βία. Η γλώσσα αναμιγνύει τον Ευριπίδη και τον Καβάφη με τη χυδαιότητα της καθημερινότητας. Χαρακτηριστική είναι η αποστροφή της Γλαύκης για το αν ο Οιδίποδας πρέπει να σκουπίζει τα μάτια του με τις **«σερβιέτες της Ιοκάστης»** , μια βίαιη σύνθεση του υψηλού με το ταπεινό.

Η υπονόμευση της κάθαρσης επιτυγχάνεται στον φόνο της Δανάης από τον Ρεξ. Ο Ρεξ **αλείφει το αίμα της Δανάης στα μάγουλα της Γλαύκης** , με την τελευταία να παρατηρεί πως έχουν τις **«ίδιες ίριδες»** . Η Δανάη δεν πεθαίνει ως θύμα, αλλά «ορίζει η ίδια την ποινή της», μετατρέποντας τον φόνο σε μια πράξη αυτο-ακύρωσης και επιστροφής στη θεϊκή της φύση.

6. Τεχνικές Προδιαγραφές και Σκηνοθετικές Οδηγίες

Οπτική και Ηχητική Ταυτότητα

- **Φωτισμός:** Χρήση **"Milky wash"** (γαλακτώδους) φωτισμού που παραπέμπει στο σεληνόφως.
- **Ήχος:** Συνδυασμός Mahler (6η Συμφωνία), κραυγών λύκων, του ήχου Wartburg και "L.A. Woman".

Πρωτόκολλο Ασφάλειας και FX

- **Όπλα:** Το περίστροφο φέρει μια **«ασημένια σφαίρα»** την οποία ο Φοίβος οπλίζει επιδεικτικά. Η ξιφολόγχη του Ρεξ πρέπει να είναι αμβλεία, με τη σκηνή του φόνου να εκτελείται ως τεχνικό τέχνασμα (cheat).
- **Χημικά εφέ:** Το **«καυστικό υγρό»** που πίνει ο Φοίβος πρέπει να παράγει ήχο τσιτσιρίσματος (sizzle) όταν πέφτει στο δάπεδο.
- **Ενδυματολογία:** Η Δανάη μεταβαίνει από τη στολή της Stasi στη γύμνια της θυσίας. Ο Φοίβος, στο τέλος, υιοθετεί τη θηλυκή πλευρά μέσω ενός φλοράλ φορέματος και ξανθιάς περούκας.

7. Συμπέρασμα: Η Διαχρονική Σημασία της "Μήδειας του Βερολίνου"

Το "Άσε τη Μαμά — Να Πετάξει στο Φεγγάρι" αποτελεί ένα ανθρωπολογικό πείραμα που καταργεί τα σύνορα μεταξύ μύθου και ιστορίας. Η σύνθεση της αρχαίας Κορίνθου και του διαιρεμένου Βερολίνου προσφέρει μια νέα οπτική: η σκληρότητα δεν είναι ιστορικό ατύχημα, αλλά μια διαρκής «πρόβα» βρικολάκων που αναζητούν την κάθαρση σε έναν κόσμο χωρίς θεούς. Η καλλιτεχνική ομάδα οφείλει να αναδείξει αυτή την ωμή αλήθεια πίσω από τις «υποθέσεις» (supposèds) του κειμένου, μετατρέποντας τη σκηνή σε έναν καθρέφτη της δικής μας εσωτερικής διαίρεσης.